

ВСТУП

Здатність підприємства результативно взаємодіяти з різними соціально-економічними суб'єктами є одним із факторів, що визначає ефективність діяльності організації. Підкреслимо, що традиційні підходи до управління, які ґрунтуються на агентській теорії, теорії трансакційних витрат, останніми роками визнані неефективними, а також однією з причин корпоративних скандалів та криз. Відповідно, все більшого поширення набувають підходи, які передбачають залучення до управління підприємством інших соціально-економічних суб'єктів, ніж менеджери та власники організації. Застосування таких підходів забезпечує можливості щодо розроблення системи управління підприємством, яка дає змогу організації адаптуватися до змін в середовищі функціонування, а також створює умови для формування системи управління підприємством, основаної на принципах соціально відповідального менеджменту. Треба також підкреслити, що залучення груп економічного впливу до управління підприємством має не тільки соціальну, але й економічну мету. Врахування інтересів груп економічного впливу з часом дасть змогу здобути низку економічних вигод, а саме: зниження трансакційних витрат підприємства, ширший доступ до різних видів ресурсів, легше лобювання питань, які цікавлять підприємство, в державних органах влади. Відповідно, підприємство переважно враховує, здійснюючи процес управління, інтереси тих соціально-економічних суб'єктів, які мають змогу впливати на діяльність організації у певний момент часу або зможуть впливати на діяльність підприємства в майбутньому. Підкреслимо, що дослідження груп економічного впливу ведеться на перехресті декількох наукових теорій, а саме: теорії стейкхолдерів, теорії соціально відповідального менеджменту та агентської теорії. Аналізування таких теорій дало змогу виділити наукову проблему взаємодії підприємства зі специфічним видом соціально-економічних суб'єктів – групами економічного впливу.

У літературних джерелах частково описано механізми взаємодії підприємства з групами економічного впливу, а також визначено складові впливу соціально-економічних суб'єктів на діяльність організації. У працях науковців також запропоновано деякі розробки щодо методів урахування інтересів груп економічного впливу. Зокрема, частково досліджено організаційні та комунікаційні методи узгодження інтересів груп економічного впливу підприємства. Однак інструментальний аспект узгодження інтересів груп економічного впливу залишається недостатньо дослідженим. Зокрема, відсутні розробки щодо відбору результативних груп економічного впливу підприємства та щодо інтегрування інтересів груп економічного впливу в систему управління організацією. Останнє передбачає необхідність формування методів, які дадуть змогу враховувати інтереси груп

економічного впливу під час реалізації функцій планування, контролювання, регулювання та розроблення альтернатив для прийняття управлінських рішень на підприємстві. Потреба наукового розроблення таких аспектів теорії груп економічного впливу з урахуванням особливостей української економіки зумовила вибір теми монографії.

Метою монографії є розроблення методологічних, концептуальних та методико-прикладних засад реалізації процесу управління на підприємстві на засадах узгодження інтересів результативних груп економічного впливу.

Монографія має значну методологічну цінність, оскільки відображає фундаментальні та концептуальні засади ідентифікації та узгодження інтересів груп економічного впливу підприємства. Положення і висновки книги можуть застосовуватись у сфері управління діяльністю підприємства та спрямовані на інтегрування інтересів груп економічного впливу в елементи системи управління організацією.